

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 242. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1930 r. w sprawie rozwiązania Rady Miejskiej miasta Chodzieży.

Poz. 243. Zarządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 30 czerwca 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie uzupełnienia listy mieszkań służbowych dla urzędników i funkcjonariuszów Ministerstwa Robót Publicznych, oraz podległych mu urzędów.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Robót Publicznych z dnia 16 kwietnia 1930 r. w sprawie czasu pracy pracowników ruchu w żegludze śródlądowej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 czerwca 1930 roku, Nr. 46, poz. 387).

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

242.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1930 r.

w sprawie rozwiązania Rady Miejskiej miasta Chodzieży.

Na podstawie § 79 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. u. pr. str. 261) oraz art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozwiązuje się Radę Miejską miasta Chodzieży w powiecie chodzieskim, województwie poznańskim.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Sławek.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

243.

ZARZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych

z dnia 30 czerwca 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie uzupełnienia listy mieszkań służbowych dla urzędników i funkcjonariuszów Ministerstwa Robót Publicznych, oraz podległych mu urzędów.

Na podstawie § 2 ust. ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r., o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 5 września 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie mieszkań służbowych dla urzędników i funkcjonariuszów Ministerstwa Robót Publicznych oraz podległych mu urzędów („Monitor Polski” Nr. 278, poz. 645), uzupełnia się w sposób następujący:

a) § 1 p. „a” uzupełnia się przez dodanie po wyrazach: „Dyrektor Robót Publicznych” słów: „Dyrektor Dróg Wodnych”,

b) punkt „b” uzupełnia się przez dodanie po wyrazach: „Naczelnicy względnie kierownik Zarządu Dróg Wodnych” słów: „lub Inspekcji Dróg Wodnych”, a po wyrazach: „Kierownik Działu Budowlanego Starostwa Grodzkiego w Gdyni” słów: „Kierownik Warsztatów (stoczni)”,

c) w p. „c” zmienia się wyrazy: „technik (wodny drogowy)” na wyrazy: „Urzędnik techniczny, jako zawiadowca zakładu wodnego, kierownik urzędu wodnego lub zarządu drogowego”,

d) w p. „d” po wyrazach: „nadzorca rzeczy” dodaje się: „nadzorca dróg wodnych, nadzorca przystani, nadzorca portu”, a po wyrazach: „nadzorca warsztatów” dodaje się: „nadzorca stoczni, kapitan statku i pogłębiarki”.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 3 grudnia 1929 r.

Minister Robót Publicznych:

(—) Matakiewicz.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Robót Publicznych

z dnia 16 kwietnia 1930 r.

w sprawie czasu pracy pracowników ruchu w żegludze śródlądowej.

Na podstawie art. 3 i 19 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7) oraz art. 28 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czas pracy pracowników, zatrudnionych na statkach, łodziach i tratwach w żegludze śródlądowej oraz pracowników przystaniowych i ma-

gazynowych wynosi najwyżej 8 godzin na dobę, 6 godzin w sobotę, ogółem zaś 46 godzin tygodniowo.

Za czas pracy uważa się czas, przez który pracownik obowiązany jest do wykonywania pracy lub do pozostawiania do dyspozycji kierowników względnie przełożonych.

§ 2. O ile wymagają tego warunki techniczne pracy, normy § 1 mogą być zastąpione dla pracowników, zatrudnionych na statkach, łodziach i tratwach w żegludze śródlądowej, oraz dla pracowników przystaniowych i magazynowych, których prace wiążą się bezpośrednio z ruchem statków, przez normę równoważną, wynoszącą w każdym z dwóch półroczy, z których jedno trwa od 16 stycznia do 15 lipca włącznie, drugie zaś od 16 lipca do 15 stycznia włącznie, najwyżej 1196 godzin, czyli przeciętnie 46 godzin na tydzień, przyczem czas pracy poszczególnego pracownika w poszczególnych dni tego okresu nie może przekraczać 12 godzin na dobę, z wyjątkiem dni, w które następuje przesuwanie zmian. W tym wypadku czas pracy poszczególnego pracownika może być przedłużony do 24 godzin z tem, iż przy następnym przesuwaniu zmian, zmiana zatrudniona 24 godziny otrzyma 24-godzinny czas wolny od pracy.

Po przepracowaniu normy czasu pracy, oznaczonej na dobę w niniejszym rozporządzeniu, powinien nastąpić okres odpoczynku, w którym pracownik wolny jest od wszelkich obowiązków służbowych. Okres odpoczynku trwać powinien co najmniej 12 godzin bez przerwy, w wypadku zaś przedłużenia czasu pracy poszczególnego pracownika do 24 godzin w dni, w które następuje przesuwanie zmian, okres odpoczynku pracownika przy następnym przesuwaniu zmian trwać powinien co najmniej 24 godziny bez przerwy.

§ 3. Czas przejazdu pracownika z miejsca służby do innego miejsca służby, na skutek zarządzenia kierownictwa przedsiębiorstwa lub osób do tego upoważnionych, uważa się za czas pracy.

Nie uważa się za czas pracy pozostawionego pracownikowi do dowolnego wykorzystania na statku, łodzi lub tratwie, a podczas trwania postoju — również poza statkiem, łodzią i tratwą.

Książeczki obrachunkowe, przewidziane w art. 25 — 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324), a przeznaczone dla pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem, zawierać będą specjalną rubrykę dla notowania liczby godzin przepracowanych w poszczególne dni. Notowania te powinny być dokonywane przynajmniej raz na tydzień.

§ 4. Za pracę nocną uważa się pracę pełnioną w czasie od godziny 21 do godziny 5, a w wypadkach zatrudniania dwóch zmian pracowników — w czasie od godziny 22 do godziny 4. Praca nocna jest dopuszczalna najwyżej przez 4 noce bezpośrednio po sobie następujące, z wyjątkiem statków, które kursują wyłącznie w nocy o jednej zmianie załogi.

§ 5. Każdy pracownik ma prawo korzystać w okresie każdego trzech miesięcy co najmniej z 16 wolnych od pracy dób, które powinny być oznaczone dla każdego poszczególnego pracownika w wykazie, sporządzonym przez zakład pracy i podanym do wiadomości pracowników nie później, niż w pierwszym tygodniu każdego okresu trzymiesięcznego.

§ 6. Pracownik powinien otrzymać możliwość spożycia posiłku podczas pracy, o ile na ten cel nie może mu być udzielona specjalna przerwa.

§ 7. Za pracę w godzinach nadliczbowych uważa się pracę pełnioną w godzinach ponad normę czasu pracy na dobę ustanowioną w § 1 względnie § 2. Ponadto uważa się za pracę nadliczbową pracę wykonywaną ponad normę 1196 godzin w okresie półrocznym, nawet jeżeli ilość godzin pracy nie przekracza normy czasu pracy